

[Freddy Madsen.]

ningsministeren en undskyldning. Vi havde jo forleden debatten om det konservative eller det borgerlige forslag, og ved den lejlighed var jeg letsindig nok til at sige, at dette antagelig var blevet til februarforligsstof. Det blev undervisningsministeren meget forarget over, og det kan jeg da godt forstå, fordi nu har hr. Bertel Haarder jo i dag afsløret, at det ikke var februarforligsstof, men i virkeligheden septemberforligsstof. Det er jo det, man må udlede af det, som nu fremkommer.

Den klare tilkendegivelse fra de liberale stemmer, der arbejder på, at man kan tiltræde dette forslag, viser jo, at undervisningsministeren ikke alene har imødekommet, hvad man kan diskutere, det radikale i denne sag, men også har imødekommet hele den borgerlige fløj. Det var der ingen grund til, for sagen er jo, at der i virkeligheden var skabt et nyt flertal med folketingsvalget for i dette ting at lave et mere fornuftigt forslag omkring gymnasieleven. Jeg minder om, at ved første behandling sidste år af undervisningsministerens tidligere forslag var den eneste betænkelighed, det radikale venstre ifølge den daværende ordfører, fru Lone Dybkjær, havde ved at lave den helt frie adgang, om man nu også i tilstrækkelig grad imødekom restgrupperne. Det var det, der faktisk skulle forhandles om.

Senere ved vi udmærket, at det radikale venstre fremsatte et kompromisforslag, der lå mellem de borgerliges og regeringens standpunkter, men det, undervisningsministeren i sin iver efter at imødekomme den borgerlige fløj nu lægger frem, er altså et forslag, som fuldt ud imødekommer de borgerlige ønsker. Det sker på trods af, at lærerne i folkeskolen, lærerne i gymnasieskolen, eleverne, alle, som har den vitale interesse i denne lov, klart har udtalt sig for den frie adgang til gymnasiet, som også var en rigtig linje. Det sker på trods af, at alle partier her i tinget taler om, at de vil bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, at der her var en rimelig mulighed for beskedent, men i hvert fald at give 1.000 elever mulighed for i denne krisesituation at opnå en rimelig uddannelse, som de også kunne bruge senere hen i livet. Alt dette tilsidesætter man nu. De kriterier, som her opstilles, var måske ikke andet, end hvad man kunne forvente. Der er jo, som hr. Camre så rigtigt bemærkede, ikke bare et enkelt, men 5 nåleøjer, som eleverne nu skal igennem for

at få adgang til det forjættede land i gymnasiet. Det er altså det, der er blevet tilbage af det socialdemokratiske forslag.

Det vil nok gå sådan, som når man ellers laver forlig om den slags ting her i folketinget, at det, der kommer ud af det, er en cementering af det nuværende system. Det, der var visionerne, at nu skulle vi have et nyt og et samlet uddannelsessystem, går fløjten, og på det grundlag kan vi ikke medvirke.

Svend Haugaard (RV):

Der har været vældig megen debat om adgangen til gymnasierne. Det har der været både her i salen og i undervisningsudvalget, og det har der været i andre udvalg, så jeg mener ikke, der er grund til at uddybe det ret meget mere. Men det er da klart, at adgangen til gymnasiet skal ske ud fra de forudsætninger, der er i den gældende folkeskolelov og i den gældende gymnasielev.

I første samling fremsatte det radikale venstre et forslag, hvorefter der skulle være adgang til gymnasiet efter skolens indstilling, når i øvrigt eleven havde fulgt grundskolen til og med 9. klasse samt bestået den skriftlige prøve i dansk, regning, matematik + et ekstra fag og fulgt undervisningen i tysk.

Vi lægger stor vægt på indstillingen fra den skole, der kender eleven godt fra det daglige arbejde, så hvis skolen indstiller, er der adgang, og ellers er der mulighed for en prøve.

Ministerens forslag ligger meget nær på det forslag, der blev fremsat fra det radikale venstre i forrige samling, og det er vi naturligvis særdeles tilfredse med. Der er ikke stor forskel på det, vi foreslog, og det, der er i forslaget her, hvor der er sket en opdeling, så det af os foreslåede ene fag fordeles med mundtlig prøve i engelsk-tysk for sproglig linje og fysik-kemi for matematisk.

Vi er særdeles tilfredse med, at ministerens forslag ligger så nær på det, vi fremsatte, og vi skal gøre vort til, at det bliver hurtigt vedtaget. Vi håber, at dette forslag kan få lige så bred en tilslutning, som folkeskoleloven fik.

Chr. Christensen (KrF):

Det fremsatte lovforslag er i forhold til ministerens forslag fra november 1976 med hen syn til § 14 om optagelsesbetingelserne en tilnærmelse til de synspunkter, vi har i kristeligt folkeparti, og som er kommet til udtryk i det